

4. נרדפי החוק (ארצות-הברית)

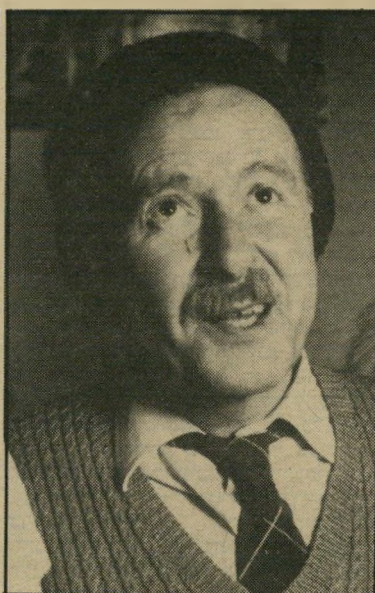
3. שיחות מלוכלכות (קנדה)

מ"ז • הסרט הטוב תשמ"ז • הסר

הרי תפקיד האמנות לפרש אותה מבעד לעיני האמן, וזה לא קרה כאן. מלכת הכביש ניסה להיות הרבה יותר בוטה לגבי המצב החברתי המידרדר בתוך ישראל, לא של 1970 אלא של היום. הצרה היתה שהמיכנה הרמאתי השבור הרחיק את הצופים, והוא נשאר מטיף במידר. על סרטים ישראליים אחרים מוטב שלא לדבר, כדי לא לזרות מלח על פצעים פתוחים, כי לא זו בלבד שרמתם לא היתה מספקת, גם הכנסותיהם היו כאלה. במונחים אבסולוטיים, שני סירטי תשמ"ז היו הסרטים מעבר לפינה, שעשה ארנסט לוביטש בשנת 1940, ובס הדמים של אקירה קורוסאוהו (1957). אף אחד לא יכול להתחרות, עד היום, בתייחוס ובתבונה של ארנסט לוביטש, ביכולת שלו להדור אל תוך נשמות גיבוריו בקלילות מעודנת גם כאשר היא מכאיבה, איש לא למד לספר סיפורים כמותו. בריוק כפי שאיש מבני הדור הצעיר, אינו יכול להגיע לקרסולי העוצמה הרמאתית של קורוסאוהו, שיורד לשרושי הטרגדיה של מקבת גם אם הוא מעניק לה גוון יפאני מושלם. מה לעשות, כבר נאמר שלא היו השנה בשורות חדשות וגם לא גאונים חדשים. זה אולי המקום להודות ולברך את אותם שהעזו לשלוף את הסרטים הללו מן המגירות המאובקות ומן הגטו של הסינמטקים, גטו מכובד ככל שיהיה, והחזירו אותם לחיים. צריך רק לקוות שיוזמות ברוכות כאלה יימשכו גם בעתיד.

שחקנית-מישנה השנה
דיאן ווסט
חנה ואחותיה

שחקן-מישנה השנה
אלק מק'אואן
שרותים אישיים

ואומנם, סרטים ישראליים נוספים עלו על הגל הזה. מה שג'אר נאמן לא הצליח לעשות במסע האלונקות ואורי ברבש החמיץ באות קין. הפך החל מן השנה שעברה לאופנה. אלי כהן שבר את הטאבו של מרי צה"ל על הבר, כשחיי אצבעות מצידון. ושמואל אימברמן המשיך השנה בלא שם ז'ן. הלהיט הקופתי של הקיץ האחרון. אלא שבשני המיקרים לא היו אלה באמת סרטים על צה"ל, אלא סביב לו. גם כאן וגם כאן נבחנו תוצאות עגומות של מצב מדיני נתון בו היה מדינת ישראל, ובשני מיקרים עושים מאמצים עילאיים שלא להתמודד עם המצב עצמו. עדי כרי כך שהאסון הפוקד את גיבור לא שם ז'ן לא היה מוצג אחרת בסרט, אלו דובר בקורבן של תאונת-דרכים או רעידת-ארמה, ולא בחייל שנפצע בשדה הקרב ונותר מרותק לכיסא-גלגלים. לעומתו, בלוח החופש הנדול דווקא כן התיימר לתקוף את האספקט הפוליטי. לכל אורכו יש מחאה, לעיתים חריפה ביותר, נגד המדיניות של הממשלה. והנה בא סוף הסרט ומוחק את המחאה כלא-הייתה, בלא שיתלווה לכך הסבר סביר. כל מי שמצוי במציאות הישראלית ומכיר את בני דור 1970, בהם עוסק הסרט, ודאי יאמר שכאלה היו אומנם פני הדברים או, לפחות ברוב המיקרים. ברגע המיבחן התקפלו המתמדרים הגיבורים וצעדו בסך ללישכת-הגיוס, גם אם עשו זאת תוך חריקת-שיניים. אבל אפילו אם הסרט משקף אמת מסוימת,

מ"ז • הסרט הרע תשמ"ז • הסו

4. בטי בלו (צרפת)

3. הבוקר שאחרי (ארצות-הברית)